

Posudek diplomové práce:

Roman Caban – Analýza vstřelených branek v kopané z pohledu MS 2006

Předložená práce představuje 77 stran rozčleněných do 6 kapitol a za hlavní cíle si klade kvantitativní a kvalitativní hodnocení Mistrovství světa 2006 z pohledu útočné fáze a vstřelených branek. V současné době je zpracovávání kvantitativních údajů z utkání samozřejmostí a výpovědní hodnota je nejvíce podmíněna výběrem vhodných hodnotících kategorií. Nadstavbovým krokem je pak hodnocení kvalitativní. Z tohoto pohledu je výběr tématu předložené diplomové práce v souladu se současnými trendy sledování a hodnocení herního projevu.

Z formálního hlediska musím předložené práci vytknout zvolený a následně realizovaný systém číslování. Číslem je označena „Úvodní část“, stejně tak jako „Teoretická část“, která pak následuje podkapitolou 2.1. V Obsahu je to označeno správně, takže to považuji za překlep. Nicméně podkapitola 1.1.1. „Zásadní trendy moderního fotbalu“ by bylo vhodné zařadit do části teoretické a oprávněně některá konstatování o citace.

V teoretické části se trochu nezvykle oblevuje poslední podkapitola 2.4. „Rozbor příslušné literatury“, kterou by vlastní část měla začínat, ale ne jako vlastní podkapitola. V této části se objevují myšlenky z autorů Knudson a Morrison, kde není jasné zda-li se jedná o citaci nebo volnou interpretaci myšlenek (str. 25). Stejně tak převzaté modely s anglickými názvy by bylo nutné buď citovat, nebo použít český překlad.

V úvodu kapitoly 3 jsou předloženy tři hypotézy, z nichž hypotéza C nedává obsahově dobrý smysl. V uvedené kapitole autor pokračuje v ne zrovna šťastném způsobu číslování podkapitol, kdy jsou k sobě na jedné úrovni sestaveny části, které spolu logicky nesouvisí (např. 3.1. Hypotézy – 3. 7. Kategorie pozorování). Pak se najednou v kapitole objeví další vnořené číslování od 1 do 10.

Zásadní výhradu mám k závěrečné části, která začíná podkapitolou 4.1. Diskuze, která by se snad asi měla spíše jmenovat 4.1. Výsledky. Stejně jako v předchozí kapitole se zde objevuje v podkapitole 4.1.1. resp 4.1.2. další číslování od 1 do 9, resp. 1- 7.

Za uvedenými částmi je zařazen „Závěr“, který je formálně velmi zjednodušen na zhodnocení hypotéz a cíle práce. Předposlední kapitola „Kritika vlastního výzkumu“ by měla být součástí diskuze, která by měla být předřazena pře závěr. Závěrečná kapitola „Komentář“ je velmi netradiční a v rozsáhlejší podobě by měla být součástí kapitoly „Závěr“.

Práce jako celek je zpracována velmi pečlivě a má velmi dobrou grafickou úroveň. Autor se nevyvaroval několika formálních nedostatků (str. 10 ...kontrola dějů pomocí CNS – zkratka bez předchozího vysvětlení, str. 25 Morrisona – překlep ve jméně apod.). Na druhou stranu je potřeba konstatovat, že si autor vytýčil velmi obtížný úkol, kdy za podpory kvantitativních údajů chtěl postavit základ pro kvalitativní hodnocení. Velmi pozitivně hodnotím snahu o následnou aplikaci získaných poznatků do praxe, v tomto případě do tréninkového procesu. I když autor zůstal ve snažení o zobecnění situací trochu na půli cesty a vlastní aplikační model rozpracoval na jediném praktickém příkladu, ukázal schopnost se shromážděnými podklady pracovat a smysluplně se pokusit o jejich realizaci. Škoda jen, že tato nejcennější část práce není obsáhlejší na úkor deskriptivních údajů především kvantitativní analýzy. Autor prokázal schopnost samostatné práce, i když některé jeho progresivní nápady nejsou v plném souladu s mým konzervativním přístupem k formálnímu naplnění diplomové práce.

Práci hodnotí především k formálním problémům známkou dobře.

Otázka k obhajobě: Formulovat a zdůvodnit podkapitoly „Metodika práce“ a „Metodologie práce“

V Praze 21.9.2007

Ing. František ZAHÁLKA Ph.D.